

Workshop markeren bij JHS Huntingdogs

Bij markeren komt veel meer kijken dan een beetje opletten waar het apport valt. Erik Verzijl van jachthondenschool Huntingdogs weet dat ook en heeft er een mooie workshop van gemaakt. Met een goede opbouw neemt hij de verschillende combinaties in een dagdeel mee in alle facetten van het markeren. Een verslag.

Jacolina van Vulpen met Lizzy

Wat is markeren

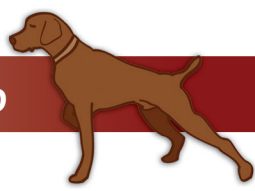
De workshops van jachthondenschool Huntingdogs zitten altijd snel vol, dus haast is geboden als Erik Verzijl weer wat op Facebook plaatst. Deze keer de workshop markeren voor beginners. Wat is 'de markeer' ook alweer? Als we het hebben over markeren op een standaard jachthondenproef (SJP) dan wordt de hond los voorgejaagd, wordt er een schot gelost en een kraai geworpen, drie seconden erna geeft de keurmeester toestemming om de hond uit te zenden. De voorjager zendt

de hond uit en mag geen aanwijzingen meer geven totdat de hond de kraai in de vang heeft, en de hond apporteert vlot en zonder vrij te zoeken de kraai. Belangrijkste element hierbij is 'zonder vrij te zoeken'; het gaat bij de markeer dan ook om goed kijken en vooral ook het onthouden van de valplaats. Op een SJP is de markeer dus een vrij eenvoudige 'recht op en neer'. Het wordt al moeilijker op meervoudige apporteerproeven (MAP's) en working tests (WT's) want dan kan er ineens meer tijd zitten tussen het werpen van het wild of de

dummy en het apporteren. Het komt dan aan op het geheugen. Ook kunnen er verschillende soorten launchers gebruikt worden, en attributen zoals een camouflagehut of -scherm. En wat te denken van allerlei afleidingen zoals een drijfjacht of opdrachten voor de voorjager? Kortom: markeren is niet zomaar markeren.

De deelnemers

Het is zover. Op 31 mei melden zich een Duitse staande draadhaar van 1,5 jaar, een Labrador retriever van 3 jaar en een

Wetterhoun van 4 jaar. Dat klinkt niet echt als een groepje beginners. Toch heeft elke voorjager zo haar redenen om mee te doen. Rochelle van Os zit met haar Draadhaar in een fase waarbij veel geduld van haar gevraagd wordt. Juist een workshop markeren helpt haar hierbij. De markeer is best heftig voor een passievolle hond, en dan specifiek het moeten wachten op het o zo gewenste commando. De Labrador van Jacolina van Vulpen heeft ook zo haar 'issue'. Het is een goede B-hond, maar toch lukt het vaak net niet door de markeer te komen. Hartstikke zonde natuurlijk als dat steeds het struikelblok is. Ook voor haar is de workshop een uitkomst. En toen ik inschreef, checkte Erik bij mij 'het is voor beginners hè?!' Ja, dat weet ik, maar ondanks dat mijn Wetterhoun een SJP A heeft, vind ik het nooit erg om even een stapje terug te doen. Het markeren zelf is het probleem nooit, meer de omstandigheden eromheen, waaronder met stip op 1 de helpers. We zijn dus maar met z'n drieën en dat geeft mooi de gelegenheid om per combinatie dieper op de problematiek in te gaan.

Goede opbouw

Erik staat bekend om zijn goede opbouw van de workshops. Daarbij heeft hij ook altijd helpers zodat hij zichzelf goed op het trainen kan focussen. In deze workshop is dat weer prima op orde. Om erin te komen, beginnen we met een eenvoudig kort apport. Zo kan

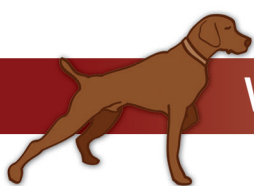
Anita Hoogendoorn met Jeppe

hij even kijken wat voor vlees hij in de kuip heeft. Dat gaat goed, waarna een markeer met schot volgt. De honden zijn gretig, mooi.

Bij de volgende opdracht wordt drie keer achter elkaar een markeer met schot gedaan, waarbij de voorjager na elk apport een eindje naar achteren op de nieuwe inzetplaats positie kiest. De afstand wordt dus steeds groter, en ook het apport wordt steeds moeilijker te zien omdat er eerst een witte dummy wordt gegooid, dan een zwarte, en tot slot een groene. De helper staat bij deze oefening in een bosje, wat ook spannend kan zijn. Tot nu toe bestaat de opbouw uit kleine stapjes omhoog in moeilijkheidsgraad van nog steeds eenvoudige apporten. De verschillende 'foutjes' die worden gemaakt, zoals inspringen, te veel moeten zoeken en ererondjes, worden stuk voor stuk vergezeld van advies. Waar wenselijk wordt de oefening nog eens opnieuw gedaan. Een van de belangrijkste adviezen is toch wel om de hond pas in te zetten als er rust op de inzetplaats is, en een goede focus. Het ligt zo voor de hand,

Draadhaar Merrah van Rochelle van Os

en toch willen we als voorjager nog wel eens te gehaast zijn. Goed om daar weer eens op gewezen te worden.

Het wordt moeilijker

Na de pauze volgt het serieuzere werk, te beginnen met een schot vanachter een camouflagehut en een dummy met veren. Zo'n hut met een helper kan een enorme afleiding zijn, dus goed dat dit getraind wordt. Zeker voor mijn 'hé-gezellig-jij-ook-hier-hond' is dit een nuttige training en inderdaad, ik moet haar bij deze oefening even aanspreken. Wat een absolute gangmaker is, is de handdummylauncher. Deze valt bij alle honden goed in de smaak. Het markeren gaat goed, maar nu is de launcher zo spannend dat de steadiness onder druk staat. Gelukkig is er wat extra tijd omdat we maar met z'n drieën zijn, want deze oefening vraagt om herhaling.

We gaan nog verder, het wordt weer wat moeilijker. Er staan twee camouflagehutjes in het veld en vanachter beide wordt geschoten en een dummy geworpen. De hond mag kiezen welke het eerst wordt opgehaald. Voor de meer ervaren honden mag de voorjager kiezen, en dan moet natuurlijk wel de dummy worden geapporteerd waar de voorjager om vroeg.

Gedurende de workshop zien we al wat attributen staan, en we vragen

ons af wat er nog op ons afkomt. Twee palen in de grond met daartussen aan touwtjes een zaagblad... euh...? We zetten de hond neer op de inzetplaats in de richting waar een markeer te verwachten is en zelf krijgen we om de beurt een luchtbuks in handen gedrukt. Enkele meters van de hond, met de rug naar de hond toe, moeten we op het zaagblad -het doel- schieten. Dan de buks aan een helper geven en naar de hond. Terwijl wij met de luchtbuks schoten, werd de markeer geworpen met een schot. Erik zegt 'als je hond er nog zit, mag je nu naar je hond om 'm in te zetten op de markeer'. We hebben alle drie brave hondjes, ze zitten er nog en kunnen worden uitgestuurd naar het apport. Leuke oefening!

Tot slot doen we een drijfjacht. Over de volle lengte van het veld lopen we met onze drie honden, links en rechts een helper en Erik met 'geweer' op linie. Op de heenweg weten we de volgorde, dus wie welk apport mag halen. Op de terugweg doen we hetzelfde nog eens, maar nu weten we vooraf niet welke hond welk apport mag halen. Dat is toch anders; we letten meer op, zijn scherper. Erik kijkt bij het afroepen goed naar het gedrag van de honden zodat elke hond succes kan hebben.

Evaluatie

Zoals verwacht zat ook deze workshop weer goed in elkaar. Trainer Erik Verzijl

neemt de tijd per combinatie, observeert goed en geeft advies. Het gaat bij zijn workshops ook nooit om haastig het vooraf bedachte programma afdraaien. Het is tenslotte een training en geen wedstrijd. Het is eigenlijk juist nuttig als er iets niet perfect gaat. Als een combinatie op een vlak wat extra ondersteuning nodig heeft, dan wordt die tijd genomen en krijgt de combinatie de gelegenheid een oefening nog eens over te doen. Zo heeft elke combinatie wel iets om aan te werken. Mocht daardoor het programma niet volledig afgewerkt kunnen worden, dan is dat maar zo. Ook de opbouw van makkelijk naar moeilijk is zorgvuldig; de honden kunnen steeds op succes voortbouwen naar de volgende oefening. Dat maakt dan ook dat zelfs in de workshop voor beginners al geëindigd kan worden met iets lastigs als een drijfjacht.

Tot slot, ook niet onbelangrijk, de locatie is prettig qua parkeren, we konden gebruik maken van een clubgebouw met keuken en toilet, en ook de verzorging was dik in orde! Ik denk dat ik wel namens alle deelnemers spreek als ik zeg dat dit een hele mooie workshop was, waarvoor dank aan Erik en zijn team!

Tekst: Anita Hoogendoorn

Foto's: Huntingdogs Fotografie, Erik Verzijl